

A SZOLGÁLÓ SZÍV

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2019. június 16.

Jövő héten egy segítő szolgálatoknak tartandó összejövetelt tartunk, a vasárnapi istentisztelet után 13 órától. Ez a mai üzenet az előkészítése, úgy érzem, mert a Szolgáló szív címet adtam a mai üzenetnek. Hogy miről is lesz szó a jövő héten? Pár mondatban had beszéljek erről, ha erre felkérést kaptam. Lesznek változások az egyházban, és lesznek változások a szolgálatokban. Ez nem azt jelenti, hogy kardinálisan mindent meg akarunk változtatni, egyáltalán nem erről van szó. Pici, apró változtatások lesznek, amelyek érintenek sok mindenkit. Ezzel kapcsolatban szeretnénk azt, ha te ebben partner lennél, és meglátnád azt, amit mi kaptunk, illetve rácsatlakoznál a Szellemnek arra a mozdulására, amely jelenleg most folyik, és működik. Hisszük azt, hogy az egy olyan kezdeményezés a részünkről, amely jó gyümölcsöket fog teremni az elkövetkező hónapokban, években. Jó magokat vetünk el, mert szeretnénk azt, hogy te, aki szolgálatban állsz, egy elhívásod van szolgálatra, bármilyen módon, bármilyen formában, hogy betöltsed azt, amire elhívást kaptál. Nemcsak azoknak van elhívása, akik itt állnak elől, és prédikálnak, mert a szolgálat nem egy pulpitusról szól, és nem arról, hogy sokan néznek minket, hanem a szolgálat, ma meg fogod látni és meg fogod hallani, hogy sokkal több ennél.

Szolgálni nemcsak úgy lehet, hogy prédikálsz emberek felé, hanem ezernyi más útja, és módja van annak, hogy betöltsd Isten királyságában azt az elhívást, azt a küldetést, amit te kaptál. Ebben szeretnénk neked segíteni, ebben szeretnénk téged bátorítani, felemelni, és ha kell, akkor kiigazítani, és ezért nagyon fontos az, hogy eljőjj a jövő héten. Ha bármilyen szolgálatot betöltesz ebben az egyházban, bármilyen segítőszolgálatot, vagy bármilyen szolgálati ajándékban működsz, pásztor, vagy evangélista, tanító, apostol, próféta, mindegy. Ha elhívásod van, ha úgy érzed, úgy látod, úgy tapasztalod, saját magadban van benned egy késztetés, hogy valamit végezz, valami munkát elvégezz Istenért, Krisztusért, de még nem tudod, mi az, akkor is gyere el. Ha úgy érzed, hogy szolgáltál valamikor, de valamiért kiestél ebből, és szeretnéd a szolgálodat felfrissíteni, akkor is kérlek téged, hogy gyere el! Ez azt jelenti, hogy szinte mindenkinek itt kellene lenni. Mindenkinek. Elöljáróban ennyit szeretnénk mondani.

Aki itt áll, mindig kitárja a szívét. Aki itt áll, aki itt beszél, az a szavaival elárulja saját magát. Én a szívemet kitárom előttetek, és elmondok mindent, ami bennem van, de szeretnék ennél sokkal többet adni, mert le vagyok korlátozva a saját magam értelme, megértése, és saját magam természetes szintjére, de Isten Szelleme nincs lekorlátozva énrám. Hiszem a mai napon is, amikor elkezdek szólni, és kimondom Isten Igéjét, a Szent Szellem ajándéka száll le, és betölt téged értelemmel és bölcsességgel, és azzal a tudással, amire szükséged van, és többet hallasz, és többet kapsz, mint amit én kimondok a számmal. Tudsz ebben hinni velem együtt? Ámen. Elfogadjátok ezt? A mai üzenet sokak számára egy mag lesz a szívükbe, amely elültetésre kerül, mert erről így még talán nem hallottál, ahogy ma erről szó lesz. Sokatok számára pedig egy öntözés lesz, mert ez már eddig is bennetek volt, és még ha nem is fogalmaztad ezt így meg magadban, hogy azokat az Igéket, azokat a mondatokat, amiket ma hallasz, már cselekedted és működtetted. Nektek ezek öntözés lesz, Isten Igéje által. Hiszem azt, hogy mindannyian sokat fogunk épülni. Ha újként hat a mai napon számodra, akkor ezt befogadhatod, és épülhetsz általa, de tudd meg, hogy Istennek van egy szolgálata a te számodra. Akárhol ülsz, akárhol vagy, a teremnek az elején, a közepén, a végén, a hidegben ülsz, a melegben ülsz, férfi vagy nő, gyermek vagy idős vagy, Istennek van egy szolgálata, van egy elhívása, egy speciális küldetése a te számodra. Fel kell ismerned ezt, bele kell, hogy állj ebbe, és ezt nagyon komolyan kell vened. Ez a mai üzenet arról szól, hogy azt az elhívást, azt a szolgálatot, amit te kaptál egyedül, ezt te komolyan vedd, hogy felébredj arra,

hogy nem csupán abból áll az életünk, hogy megszületünk, aztán meghalunk. Megszületünk, éljük az életünket, dolgozunk, munkába járunk, gyermekeket nevelünk, aztán a gyermekek kirepülnek, aztán nyugdíjas leszel. Nyugdíjadból élsz, és vannak hobbijaid, és vannak kedvenc időtöltéseid. Ez szép és jó mind, de van egy személyes küldetésed, és van egy személyes közös küldetésünk is. Sokan mondják azt is, és valóban így van, hogy Isten azért teremtette az embert, hogy legyen, akit szeressen. De hogyha itt megállunk, ennél a pontnál, és azt nézzük, és csupán arra tekintünk, semmi más dolgom nincs, csak elfogadjam Isten szeretetét, ez egy picikét félrevezet bennünket a teljességtől, és belevezet minket egy tündérmesébe. Istennek van egy speciális feladata, amit rád szabott. Ezt neked meg kell ismerned, fel kell fedezned, és bele kell ebbe állnod. Isten teremtett téged, azért születted újjá, és azért helyezett téged bele Krisztus Testébe, hogy valami munkát az Ő számára elvégezzél. Ámen.

Van neked valami, amit neked kell elvégezned. Nem szabadna úgy a mennyországba kerülnöd, hogy még csak fel sem fogtad, és el sem kezdted a szolgálatodat. Most kérlek, értsétek meg, nem feltétlenül arról beszélek, hogy apostolnak, prófétának, tanítónak vagy pásztornak kell lenned. Hanem arról beszélek, hogy van valami, amit Isten neked szánt. Ami a te feladatod. Fel kell fedezned ennek a szolgálatnak az örömét, az áldásait, az eredményeit, és a felelősségét is. A Bibliában sok jó szolgálatról olvashatunk, az egyik ilyen kiváló szolgálat Mózesé volt. Ő vezette az embereket, és elmondhatjuk az ő életének példájából is, hogy embereket vezetni Isten királyságában, vagy bármilyen területen az életben, az nem könnyű feladat. Úgy is mondhatnám, hogy az egyik legnehezebb feladat. Mózesnek Isten különleges csodákat adott. Úgy ment át rajta Mózes, hogy Isten különleges módon megnyilvánult, rengeteg természetfeletti jellel megerősítette, hogy Ő él és létezik. Ez miatt volt Mózesnek egy tekintélye a zsidó emberek előtt. De az a teher, ami rajta volt, mint vezetőnek, az olyan mértékben volt rajta, hogy sem ő, sem Isten nem akarta, hogy az így menjen tovább, mert az elviselhetetlen volt a számára.

4Mózes 11,16–17.

16. Monda azért az Úr Mózesnek: Gyűjts egybe nékem hetven férfiút Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy vénei a népnek és annak előjárói, és vidd őket a gyülekezeti sátorához, és álljanak ott veled.

17. Akkor alászálllok, és szólok ott veled, és elszakasztok abból a Szellemből, amely terajta van, és teszem őreájuk, hogy viseljék teveled a népnek terhét, és ne viseljed te magad.

A szolgálatnak van egy terhe, mondja itt, és tanítja Isten Igéje. Ezt a terhet meg kell osztani, mert ha nem osztjuk meg a terheket, akkor összeomolhat körülöttünk minden. Most így mondom, mert neked prédikálok. Ha te nem osztod meg azokat a terheket, amelyek rajtad vannak, akkor összeomolhatsz, eljuthatsz a növekedésnek egy szintjére, de be vagy korlátozva saját magad miatt. Ezért a terheket, ha megosztod, akkor viselkedsz bölcsen, úgy, ahogy Isten Igéje tanítja, különben megrekedsz a szolgálatban, megrekedsz az életben, megrekedsz a vállalkozásodban, megrekedsz azokon a területeken, amelyeken mozogsz. Ez így van a világban működő cégeknél is. A terheket meg kell osztani, ez így van a keresztény gyülekezetekben is. Egy jól működő, dinamikusan fejlődő gyülekezetben férfiak és nők, ifjak és vénak, sok iskolával rendelkezők, vagy kevés iskolával rendelkezők, gazdagok vagy szegények, mind-mind be vannak fogva a teherhordozásba. Mert ez nem egy egyszemélyes munka. A gyülekezetépítés nem egy egyszemélyes munka. Nem a pásztornak, az előjárónak a dolga az, hogy mindent ő végezzen. Eddig sem volt ez így, és ezután sem kell, hogy így legyen. Szeretnénk ebben fejlődni, és növekedni. Azért is van szó a mai napon erről.

A kérdés fölmerül, hogy ha neked feladatod van a gyülekezetben, ha neked van valamiféle elhívásod, van valami szolgálatod, akkor valaki ezt erőltetheti-e rád? Kötelező-e neked ezt tenned? Kényszerítve lehetsz-e arra, hogy elvégezz bizonyos feladatokat a gyülekezetben? A

válasz határozottan nem! Mert az Úrnak szolgálsz. Nem szolgálhatod azt úgy, hogy azt kényszer hatására teszed, hanem csakis, és kizárólag önkéntesen. Önkéntes alapon. Erre mondj egy áment! Önkéntes alapon. Valaki egyszer azt mondta, hogy a mennyországban csak önkéntesek vannak. Ez így van, mert ki az, akire rá lehet erőltetni a Krisztust? Aki a mennyben van, mind azért van ott, mert szabad választásával, szabad akaratából, saját szíve **indíttatásából** döntött úgy, hogy igen, Jézus, én akarlak téged! Itt a földi szolgálatunkban mi az, amit erőszakra, vagy kényszerre kell tennünk? Ha **a** szíved nincs benne, amúgy sem ér az egész semmit sem. **A** szolgálatnak a nevében benne van az a szó, hogy szolgál. **Fölteszem a kérdést, ki a szolgál?** A szolgál az az ember, aki mások szükségéit **a** sajátja elé helyezi. A szolgál megfosztja saját magát azért, hogy a másiknak kedvezzen. Érted ezt? Jézus hogyan szolgált?

Filippi 2,4–7.

4. Ne keresse ki-kí a maga hasznát, hanem mindenki a másikat is.

5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő,

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgáló formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett;

Ne nézze ki-kí a maga hasznát, hanem mindenki a másikat is. Szolgáló formát vett fel. Sajnos, az elképzelésünkben, a gondolkozásunkban **úgy van**, hogy a szolgáltság az megalázó. Az, hogy **én alávetem** magam valaki másnak, akkor az engem degradál, és minősít, hogy a másik mindenképpen nagyobb, és én a kisebb vagyok. Mivel a másik nagyobb, ezért ő több tiszteletet érdemel, én pedig kevesebbet érdemlek. Mert én a kisebb vagyok. Hol van az a Bibliában megírva, hogy a pásztornak, vagy akármilyen elöljárónak több tisztelet jár, mint bárki másnak? Ír a Biblia kettős megbecsülésről, és ír arról, hogy viseljétek gondot egymásról, és tiszteljétek az elöljárókat, de azt gondolják az emberek, hogyha pásztor lehetnék, vagy ha elöl lehetnék, vagy bármit tehetnék látványosan, akkor többen tisztelnének, többen szeretnének, többen elfogadnának – de ez nem jó hozzáállás a szolgálathoz! Ez nem jó hozzáállás ahhoz, hogy Isten királyságában munkát végezzél. Bibliában **két** különböző szó van a szolgálóra. Az egyik a dulosz, a másik a diakónus. A dulosz rabszolgát jelent. A diakónus pedig szolgát. Ez az alávetettségnek a két különböző formája.

Beszéljünk egy picit a rabszolgaságról.

A Bibliában, mind az Ő, mind az Újszövetségben ez a szó nagyon sokszor szerepel, és az a szó, hogy szolgál, legalább ezerszer, **ha nem** többször megtalálható. Ha azt mondom, hogy rabszolgá, akkor mi az első, ami neked a képekben, az elmédben, a gondolataidban megjelenik, a rabszolgá szó hallatán? Mi az első, amire gondolsz, amikor azt a szót kimondom, hogy rabszolgá? Nem egy megbecsült, különleges tiszteletben örvendő személyre gondolsz, **ugye?** Hanem egy olyan emberre, aki megalázott, megvetett, aki agyon van dolgoztatva, nincsen semmi saját tulajdona. Igazából ki van téve az urának, a tulajdonos **a** kénye-kedvének. Egy kizsigerelt, megfonnyadt, lesóványodott emberre gondolsz. Így van?

A szolgáló pedig egy szabad ember. A szolgáló egy olyan szabad ember, aki saját szabad választásából fizetésért elszegődik valaki másnak a szolgálatába. Tehát amikor a rabszolgára gondolunk, akkor az egy megalázott, agyongyötört, lesóványodott, kihasznált szerencsétlen ember, amikor a szolgálóra gondolunk, az pedig egy olyan alkalmazott, aki elment valakinek dolgozni, pénzért. Azonban a Bibliában nemcsak így szerepelnek rabszolgák. Mind az Ő, mind az Újszövetségben megvan a rabszolgának a másik oldala is. A másik vetülete is, és talán már páran az elmétekben vitatkoztok velem, hogy de hát ott van például az Ószövetségben József! Tudjátok az a József, aki a legkisebb volt a családban, akinek az apja cifra ruhát készíttetett, akit a testvérei gyűlölték **olyannyira**, hogy miután elmesélte az álmát 17 évesen a testvéreinek, annyira irigyek és féltékenyek **lettek**, hogy meg akarták ölni. Kútba dobták, de hogy a történetet röviden had **d** mondjam el, végül is nem ölték meg, hanem eladták

rabszolgának. **Megvan** a történet, ugye? Mindenki hallotta, mindenki ismeri. Az Ószövetségben József rabszolgaként Potifár házába került, és az 1Mózes 39-ben olvassuk. Itt így van megemlítve József, mint rabszolga, hogy egy egész más rálátásunk lehet arra, hogy hogyan lehet **rabszolgaként** élni.

1Mózes 39,2–4.

2. És az Úr Józseffel volt, és áldott ember volt, és az ő egyiptomi urának házában volt.

3. Látá pedig az ő ura, hogy az Úr van övele, és hogy valamit cselekszik, az Úr mindent áldottá (szerencsésé) tesz az ő kezében.

4. Kedvessé lett azért József az ő ura előtt, és szolgál vala néki; és háza felvigyázójává tévé, és mindenét, amije volt, kezére bízta.

Kinek a kezébe adta? Egy rabszolgának a kezére adta. A történetből tudjuk azt, hogy börtönbe került, aztán megfejtette a fáraó álmát, és az akkori világbirodalom **második** legmagasabb helyére került, a fáraó alá. Tehát egész **Egyiptom gazdagsága**, kincstára, lakossága, minden vagyona, mind anyagilag, mind minden szellemi tekintetben az ő keze alatt volt. Mert Isten ilyen magas helyre emelte, mint rabszolgát. Nem látjuk sehol sem azt, hogy a Biblia azt írja, hogy **József** föl lett szabadítva a rabszolgaság alól. Mint rabszolga volt **Egyiptom vezetője**. Ez döbbenet, nem? Mint rabszolga. Mondhatod, **ez** az ószövetségben volt, különben is hogy jön ez ehhez az üzenethez? Meg fogod látni mindjárt. Lapozzatok a Lukács evangéliumhoz. Ott újra olvashatunk egy rabszolgáról, egy duloszról, akit Jézus meggyógyított. A százados szolgálja egy rabszolga volt.

Lukács 7,1–3.

1. Mikor pedig minden Ő beszédeit a nép hallatára elvégezte, bement Kapernaumba.

2. Egy századosnak szolgálja pedig, aki annál nagy becsületben volt, igen rosszul lévén, már halófélben volt.

3. Az pedig, mikor hallott Jézus felől, hozzáküldé a zsidók véneit, kérvén Őt, hogy jöjjön el és gyógyítsa meg az ő szolgáját.

Egy szolga, aki az ő uránál nagy becsben volt. Egy másik fordítás azt mondja, hogy a százados nagyon kedvelte ezt a rabszolgát. A százados nagyon kedvelte ezt a rabszolgát. **Megszámoltam, hogy az apostoli levelekben** hat különböző levél kezdődik úgy, hogy én, Jézus Krisztusnak rabszolgája, írom nektek ezt és ezt. Mondja ezt Pál, mondja ezt Péter, mondja ezt Jakab, mondja ezt Júdás. Elolvashatod te is, hogy én, a Jézus Krisztusnak a rabszolgája. Ők hogyan gondoltak saját magukra? Mint egy végletekig kicsavart, megalázott, meggyötört, a szolgaság igájába hajtott, szerencsétlen emberre? Egyáltalán nem. Had mondjak most neked őszintén egy pár mondatot. Mert a szívemet akarom kitárni előtted. Évekkel ezelőtt **engem** nagyon-nagyon zavart ez a rabszolga, nem rabszolga, szolga, nem szolga, mert megértésem volt arról, hogy Isten gyermeke vagyok. Ha Isten gyermeke vagyok, hát akkor én a királynak a fia vagyok! Én vagyok a királynak a választottja, a szeretett, a drága áron megvásárolt. Valaki, nem is szolga, és nem értettem ezt. Nem értettem, hogy hogyan van ez? Most akkor én a Jézussal uralkodom, mint király, ebben az életben, vagy egy rabszolga vagyok? Nem tudtam hova tenni ezeket az Igéket. Nem agyaltam rajta, és különösebben nem okozott nekem ez álmatlan éjszakákat, csak egyszerűen volt egy meg nem értésem ezzel kapcsolatban. Hogy most akkor gyermek vagyok, közel való vagyok, vagy távolvaló vagyok, mint egy szolga, aki lesi, hogy az ura mit akar, és behúzza a nyakát, hogy nehogy kapjon valami fenytést? Hogy én most olyan közel való vagyok, akit az Úr Jézus magához közel ölel, és közel fog, vagy pedig szolga?

Az apostolok, akik tudták, hogy ők fiak, hogy az örökösek a Krisztusban, ők tudták, hogy kik ők a Krisztusban. Tudták a hatalmi helyüket, és ők azt mondják, hogy én a Jézus Krisztusnak a rabszolgája? Az olyan ellentétnek tűnt nekem. Feldolgozhatatlannak tűnt nekem, nem értettem ezt. Hogyan gondoltak magukra az apostolok? Kizsigerelt, végletekig kihasználta, agyongyötört, megalázott embereknek festik le magukat, vagy pedig olyannak

festik le magukat, mint akik az Úr tulajdonának tekintik magukat mindenben, a szolgálatukban, a teljes életükben? Az a szolgáló szív egyik jellemzője, hogy Uram, a te gyermeked vagyok, a fiad vagyok, és magas helyre, magas pozícióra emeltél engem, a Krisztusban. Hisz az Ő igazságát adtad nekem, az Ő vére mosott meg engem, az én igazságom a semmi, de Tebenned teljes igazságom van az újjászületés által. De a szívemben olyan vagyok feléd, hogy Uram, tiéd mindenem! Tiéd mindenem. Mindenem a tiéd. Mint ahogy a rabszolgának mindene az uráé, ugyanúgy én, mint rabszolga, előtted, mint a te gyermeked a szívemben, olyan vagyok előtted. Hogy mindenem a tiéd. Semmi nincs, ami nem a tiéd. Te rendelkezel velem, te rendelkezel az életemmel, te rendelkezel a szolgálatommal, az időmmel, a családommal, a vállalkozásommal, a pénzemmel, mindenemmel te rendelkezel!

Ez egy szívbeli hozzáállást, szívbeli indítást mutat. Ezért szolgáló szív jellemzői képet mutat. A szolgálat célja nem az sohasem, a világban sem, és Krisztus Testében sem, hogy saját magunkat szolgáljuk, hanem az, hogy az Urunknak valami hasznót hozzunk. Van ez a szó a Bibliában, több helyen előfordul, hogy haszon. Egyszer engem megróttak emiatt egy beszélgetés során, hogy hogyan beszélhetsz ilyen hasznos dolgokról, hisz a világban van ennek egy pejoratív kicsengése, hogy a haszon semmi mást nem jelent, semmi másról nem szól, mint az anyagi, pénzügyi növekedésről, vagy profitról. De Isten királyságában haszonszerzés az sokkal több! Mert amikor te Istennek dolgozol, amikor te az Úr Jézust szolgálod, az Ő számára hasznót termelsz, azzal a munkával, azzal az idővel, azzal az energia befektetéssel, azzal a prédikálással, azzal a bizonyágtétellel, azzal az adománnyal, vagy bármivel, amivel szolgálod Őt. Az Ő királysága épül ez által. Ez által az Ő számára hozol és termelsz hasznót.

Lukács 17,7–10.

7. Kicsoda pedig közölte az, aki ha egy szolgája van, és az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja annak, mihelyt a mezőről megjön: Jer elő, ülj asztalhoz?

8. Sőt, nem ezt mondja-e néki: Készíts vacsorámra valót, és felövezvén magadat, szolgálj nékem, míg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te?

9. Avagy megköszöni-é annak a szolgának, hogy megtette, amit néki parancsolt? Nem gondolom.

10. Ezenképpen ti is, ha mindazokat megcselekedtéték, amik néktek parancsoltattak, mondjátok, hogy: Haszontalan szolgák vagyunk; mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.

Utolsó két Igét elolvasom az Egyszerű fordítás szerint is:

Lukács 17,9–10. EFO

9. A szolgát nem illeti külön dicséret azért, hogy elvégzi, amit rábíztak, hiszen csak azt tette, ami a kötelessége.

10. Rátok is ez érvényes. Ha mindazt elvégeztéték, amit rátok bíztak, ti is elmondhatjátok: Rabszolgák vagyunk, nem érdemlünk semmi külön elismerést. Csak azt tettük, ami a kötelességünk.

Körülbelül erre számítottam reakciónak, mint amit most adtatok nekem. Egy-egy kósza halk ámen innen-onnan. Mert ha nem jól fogod meg, és nem jól látod ezeket az Igéket, nem érted, hogy miről szól ez, akkor ezen meg is botránkozhatasz. Hát mi az, hogy nekem meg van parancsolva, mi az, hogy semmi elismerés azért, hogy teszek valamit? Hadd hozzak egy egyszerű, világból való példát erre. Nekem ezt az Úr így jelentette ki, mert ezek az igesorok nekem is egy küss benne voltak a bögyömbe, mert nem nagyon értettem ezt sokáig. Elmondom neked őszintén, az én számomra ez az igesor az igazi vízválasztó: hogy valaki szolgáló szívű, vagy nem szolgáló szívű. Ez az igazi vízválasztó! Ezeket az Igéket hogyan kezeli, hogy áll hozzá, hogy viseli el, hogy tölti be, hogy örvendezik ennek. A szolgáló szívnek az esszenciája, a lényege, a teljes mélysége benne van ebben. Ha egy cégnél dolgozik valaki alkalmazottként, tételezzük fel. Sokan dolgoztok, vagy dolgoztatok egy cégnél. Mikor

fölvettek alkalmazásba, volt egy munkaköri leírásod, volt egy tevékenységi köröd, volt egy határ, hogy meddig mehetsz el, mi a feladatod? Reggel 8-tól délután 4-5-ig, például. Voltak kötelességeid, és megdolgoztál a fizetésedért. Ha bementél a munkahelyedre reggel 8-ra, délután 4-kor letetted a szerszámot, vagy kijöttél az irodából, elvégezted a feladatodat tisztes-séggel **aszerint**, ami a megállapodás. Mint üzleti megállapodás megtörtént te és a főnököd között. A külön kimagasló elismerésre jogosult vagy-e? Nem. Nem. Erről szól ez az igevers. Jézus arról tanít itt, hogy a szolga akkor tud igazán sok hasznot termelni, és hozni az ő urának, ha beleteszi a szívét-lelkét, mindenét, és ha kell, **öt** perccel hamarabb bemegy. Ha kell, **öt** perccel később jön el a munkahelyről. Hogyha 8-kor kezdődik a munkaidőd, és bemész 8 óra 1 perckor, és 8 óra 10-ig öltözködsz, és 8 óra 30-ig a reggelidet elfogyasztod, és 8 óra 45-kor kezdesz tényleg munkát végezni. Délután fél 4-kor már átöltözől, és azt várod, hogy mikor jár már le a munkaidőd, az nem az a fajta szív, nem az a fajta hozzáállás, amit a főnököd jutalommal, prémiummal, 13. havi fizetéssel szívesen honorál. De ha látja rajtad, hogy te beleteszed az egész valódat, **ha** kell, nem duzzogsz **amiatt**, hogy ott kell maradnod plusz 15 percet. Ha kell, nem duzzogsz **amiatt**, hogy **az** ebédszüneted a felére csökken, mert el kell végezni még egy feladatot. Ha beleteszed a saját találékonyságodat a munkába. Most beszéljünk Isten királyságáról. Királyságban levő szolgálatról. Ha beleteszed azt, ami a teljes szívedből van. **ha** többet teszel, mint ami elvárt. **Ha** többet teszel, mint ami elvárható. **Ha** valami pluszt hozzáteszel, a minimumnál **nem állsz meg – ez** a lényege. Ez az **esszenciája a szolgáló szív mentalitásnak**. Hogy nemcsak az éppen, a minimum elegendő. Nemcsak azt, amit éppen hogy, ne hogy megszóljanak, hogy nem csinálom meg. Hanem **ha** kell, bejövök fél órával előbb, és beülök a kamera mögé, hogy megcsináljuk a beállításokat. **Ha** kell, bejövök fél órával előbb, és beállítjuk a hangtechnikát. **Ha** kell, bejövök egy nappal korábban, hogy elvégezzek valami fizikai munkát itt az egyház épületében. **Ha** kell, akkor felajánlom magam, hogy én legyek az, aki felporszívózok az alkalom után. Mert ez a mentalitás, ez a hozzáállás van bennem, hogy mit tehetek pluszban még, azon felül, hogy van valami, amibe be van zárva az én tevékenységi köröm. **Mi** az a plusz, amit hozzátehetek én? **Mi** az, amit felajánlhatok én még? Érted a lényegét ennek? Többet tenni, mint ami elvárható.

Az apostolok mit tettek annak idején? Jézus azt mondta nekik, hogy hirdessétek az Evangéliumot minden teremtnék a föld végső határáig. **Oké**, Jézus, csak még meg kell ebédelnem a családdal, ha majd utána lesz időm, akkor csinálom. De nekem hobbim van! A héten el kell mennem legalább egyszer horgászni, mert ott tudok kikapcsolódni. Semmi baj nincs azzal, hogy a családdal együtt ebédelsz, semmi baj azzal nincs, hogyha horgászol, vagy fürödni jársz, **hogy** nyaralni jársz, vagy bárhova jársz. **De** mikor munka van, akkor melyik végét fogod meg? Melyik az a vége? Úgy állsz hozzá, hogy más is hozzáférjen? Vagy úgy állsz hozzá, hogy igazán belekapaszkodsz abba a kötélbe, hogy együtt húzzuk, vagy együtt toljuk, vagy együtt vigyük? Ez egy mentalitás kérdése. Ez egy hozzáállás kérdése. Ha szeretnél igazán eljutni valahova Krisztus Testében, **ennek meg kell lennie** benned. **Ha ez** nincs meg benned, testvérem, akkor nemcsak saját magadat fogod akadályozni, **de** mind-azokat, akik körülötted vannak, és ők mennének, akik vinnének. Őket hátráltatod.

Segítő szolgálat. Benne van a nevében. Mit tesz? **Segít**, **nem** pedig hátráltat. Megadatott a kegyelem Istentől, hogy rengeteg emberrel dolgozhattam együtt Krisztus Testében az elmúlt **évek alatt**. Olyan gyönyörűséges napokat, éveket éltem meg emberekkel, akikkel öröm volt együtt menni előre, mert tudtam, hogy **ha** mondok, vagy kérek tőlük valamit, a szívük vágya az, hogy önmagukat föláldozva megtegyék. Mert tudták azt, **hogy ha** a pásztoruk kért tőlük valamit, az olyan, mintha az Úr kérné tőlük. Engedelmesek voltak, és alávetették magukat, és ha még nem is volt kényelmes, akkor is megtették. Azt mondtam, hogy Uram, hogyan tudnám ezt nekik megköszönni? Hogyan lehetnék hálás őértük a Krisztusban? Voltak olyanok, akikkel együtt dolgoztam, **és** **hogy** is fogalmazzam? Most az emlékezetembe jön valaki, akinek mondtam valamit, hogy mit hogyan szeretnék, hogyan legyen a gyülekezetben? A

kérést elhangzó mondatomnak a végéig nem értem el, már elkezdte magyarázni, hogy azt miért nem lehet úgy megcsinálni. Olyan kemény volt a feje, mint ez a prédikátorállvány. A szívét nem ítélem meg, az nem az én dolgom. Mindig az volt, mindig a kimagyarázás, mindig a könnyebbik út. Mindig az, hogyan lehet kikerülni. Mindig az, hogyan lehet valahogy mentesülni a feladat és a felelősség alól. Mindig az volt benne, hogy a kényelmesebb utat válassza. Mint egy rossz gyerek. De rossz gyerek nincs, csak rossz szülő, de a gyerek próbálkozik, és mindig ahol kevesebb az ellenállás, abba az irányba próbál elmenni.

Te, mint szolgáló, te, mint szolgáló szívű keresztény, itt vagy ebben a gyülekezetben 5,10,20 éve. Ha úgy érzed, hogy meg kell ebben újulnod, ma egy lehetőséged van erre. A világban is megbecsülik azokat az alkalmazottakat, azokat a munkaezőket, akikben ez a mentalitás, ez a hozzáállás van, hát még Isten királyságában! Hát még Isten királyságában. Ami hiányosság sok emberben, ez személyes tapasztalat, hogy azt gondolják, azt hiszik, hogy az embernek dolgoznak. Annak, aki elöl van, és ő mond valamit, akkor neki teszem meg azt, amit mond, vagy kér, nem pedig az Úrnak. Ez nagyon nagy hiba! Neked mindig tudatosan készülnöd kell, és magadat ebben fejlesztened, képezned, hogy amit végzel, azt az Úrnak végzed! Nem az embernek, nem nekem, nem annak, aki éppen előljáród, és megkér téged valamire, hogy tedd meg. Az Úrnak végzed! És ha az Úrnak végzed, végezheted hitványul? A Példabeszédek mit ír? Aki hanyagul végzi a dolgát, testvére annak, aki tönkretesz. Testvére annak, aki tönkretesz az, aki hanyagul végzi a dolgát. Ezek tudom, hogy nagyon kemény szavak. És azt gondold, hogy: Jaj, el se megyek a jövő héten! Mi lesz ott, azon a megbeszélésen! Ne félj, nem akarlak leborongolni. Ezt az igesort, ami az előbb ki volt vetítve, ezt nem én írtam. Ezt nem én prédikáltam, ezek Jézusnak a szavai:

Lukács 17,10–9.

10. Ezenképpen ti is, ha mindazokat megcselekedtétok, amik nektek parancsoltattak, mondjátok, hogy: Haszontalan szolgálak vagyunk, mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.

Ki mondta ezt? Ezt valamelyik apostol prédikálta? Ezt maga Jézus mondta!

9. Avagy megköszöni-é annak a szolganak, hogy megtette, amit neki parancsolt? Nem gondolom.

A 10-es vers még egyszer, rátok is ez érvényes: ha mindazt elvégeztétok, amit reátok bíztak, akkor ti is elmondhatjátok, hogy: Rabszolgák vagyunk, nem érdemeltünk semmi külön elismerést, mert csak azt tettük, ami a kötelességünk.

Mielőtt megbotránkoznál, és megsértődnél – mert némelyetek azon a határon van –, hadd mondjam el neked, hogy Isten nem mindenkitől ugyanazt kéri. És nem ugyanúgy, ugyanabban a mértékben. Mert aki egy táalentumot kapott, az egy táalentum mértéke alapján lesz számon kérve. Aki hármát, vagy kettőt, vagy ötöt, vagy tízet, az az alapján lesz számon kérve, amit kapott. Érted? Akire keveset bíztak, keveset kérnek számon rajta. Attól kérnek sokat, akire sokat bíztak. Neked tudnod kell, hogy Isten rád mit bízott. Ne akarj megfelelni egy apostol elhívásának, hogyha a segítő szolgálásban állsz!

Látjuk a Bibliában, hogy Ábrahámától mit kért Isten. Azt, hogy: Áldozd fel a fiad! Ne aggódj, tőled Isten ezt nem fogja kérni, mint ahogy nem kérte Mózesztől sem, nem kérte Dávidtól sem, hogy áldozza fel a fiát. Nem kérte az egyik apostoltól sem, tőled sem fogja kérni. De valamit kérni fog, és azt meg tudod tenni. És be tudod neki bizonyítani, hogy a szíved Őerte dobog. A szíved az Ővé. Mit fog kérni? Időnként az idődet, időnként a szabaddidődet, időnként azt, hogy mondj le bizonyos emberek társaságáról, időnként azt, hogy lépjél kapcsolatba valakivel. Menj el, és beszélj vele. Ezernyi dolog van, amit Isten kérhet tőled. Még azt is kérheti, hogy adakozz. Minden kritikusnak, aki hallgat minket, nyíltan mondom, hogy Isten tőlem már kérte ezt, és örömmel megtettem. És tudod, én élvezem ennek az áldásait! Halleluja! Mindig, amikor Isten kért tőlem valamit, és volt bennem hajlandóság és engedelmesség, az valami jót hozott nekem. Még ha abban a pillanatban nem is értettem, mert

az nekem kényelmetlen, az nekem fáj, az nekem lemondással jár, de idővel az nekem valami gyönyörűséges dolgot hozott, mert Istennek megvan a jutalmazási rendszere. Isten egy jutalmazó Isten! Mit jutalmaz meg? A cselekedetet? Nem! A szívedet! A szíved indítékát, a szívednek a motivációját, és az abból fakadó cselekedetet. Nem lehet Istentől kierőszakolni semmilyen áldást azért, mert ezt meg ezt, meg így megteszed, rutinszerűen, cselekedetek módjára. Mert az a törvény alatt volt, hogy ha ezt teszed, akkor jól teszed, áldott leszel, ha rosszat teszel, akkor átkozott leszel. Mi a kegyelem alatt élünk, a Szellem vezetése alatt élünk. Amit Isten tőlem kér a Szelleme által, azt lehet, hogy tőled soha nem fogja kérni, és neked azzal soha nem kell szembesülnöd. Ez fordítva ugyanígy van. Úgyhogy arra figyelj, és arra nézz, hogy Isten hogyan szól a te szívedhez, hogy mi a te részed! Nem kell többet tenned, mint ami a te feladatod. Figyelmeztetlek, hogy kevesebbet se tegyél, mint ami a feladatod! Ha többet teszel, akkor azt a szíved indítékából, a szíved buzgóságából tedd meg, őszintén, bátran, az Úrnak.

Ez a különbség a szolgáló, és a nem szolgáló között. Istennek a munkatársai vagyunk mindannyian, és Ő jutalmakat ad nekünk ezért. Örökkévaló jutalmakat. Jött egy kijelentés a szívembe pár héttel ezelőtt, leírtam, és most felolvasom: „Az anyagi elismerés nem örökkévaló jutalom.” Az nem örökkévaló jutalom. Jutalom, de nem örökkévaló! Érted? Isten mindent megad a földön, hogy a szolgálatodat be tudj tölteni, anyagiakat is. Szükséged van anyagiakra? Persze, hogy szükséged van! Kétezer évvel ezelőtt is szüksége volt az embereknek anyagiakra, és ma is szükségük van. Az alapvető emberi szükségletek nem változtak meg az évezredek alatt. Jézus idejében szükség volt gyógyulásra, most is szükség van gyógyulásra. Szükség van a szükségek betöltésére, ma is szükség van erre. Akkor is szükség volt üdvösségre, és ma is. A megváltás hármasságát máris soroltam. Megváltás a szellemi halál alól, megváltás a szegénység alól, megváltás a betegség alól. Ezt Jézus elvégezte értünk, mert ez az Ábrahám áldása, és ez a miénk a Jézus Krisztusban.

Ha úgy érzed most, hogy változnod kell valamiben, mert a szívedet megérintette, amit idáig hallottál, akkor tudj meg, hogy a hozzáállásodon bármikor változtathatsz. Bármikor! Azt az irányt, amelyben jársz, meg tudod erősíteni, vagy ki tudod igazítani, ha kell. Ezt bármikor megteheted, ez a te felelősséged, nem az enyém. Az én felelősségem az ma itt, hogy erről beszéljek, és nyitogassam a fizikai, szellemi, lelki szemeidet, hogy meghalld, meglásd ezt. De, hogy mit kezdesz vele, hogy meghallod-e, vagy mi módon hallgatod, az már a te dolgod. Én nem tudlak, és nem is akarlak megváltoztatni, de tudom, hogy a Szellem képes rá. Isten Szelleme képes rá! Egymásnak munkatársai vagyunk, nem pedig versenytársai – ezt én nagyon szeretem mondani, és gyakorolni. Nem vagyunk versenyhelyzetben egymással. Ezért nem kell magunkat egymáshoz hasonlítaniunk sem! A Máté evangélium 23,11-ben mondja Jézus: „Hanem aki a legnagyobb köztetek, legyen a ti szolgátok”. Egy másik fordítás, az Egyszerű fordítás szerint így hangzik:

Máté 23,11. EFO

11. Aki szolgál a többieknek, az lesz a legnagyobb közöttetek.

Van egy téves elképzelés Krisztus Testében. Azt gondolják keresztények, hogy: Akkor leszek nagyobb, ha minél többen szolgálnak nekem, minél többen teljesítik az én parancsolataimat, az én szavamat, kéréseimet, utasításaimat. Tehát minél előrébb vagyok, minél nagyobb vagyok, minél többen látnak, annál nagyobb vagyok. De Jézus pont az ellenkezőjéről beszél. Szolgálj minél több ember felé, minél több embernek segíts, így válsz nagyobbá. Alázd meg magad, szolgálj formát vegyél fel, szolgálj másokat! Ez a felemelkedés útja Isten királyságában. Amikor meglátod a szolgálatban Jézust, akkor megérted, hogy a legmagasabb hely Isten királyságában az, amikor mások felé szolgálsz. A szolgálat maga az a hely, amelynél magasabbra nem kerülhetsz Isten királyságában. Annál magasabb helyre hova juthatsz el, mint hogy szolgálod Őt? Mondd meg nekem, mi a hatalmasabb, mi a dicsőségesebb, mi a fenségesebb, mi a teljesebb annál, hogy szolgálhatod a Dicsőség Királyát? Mi az, ami ennél

értékesebb, vagy több a te számodra? Ez mindig valamivel jár, főleg az elején, és főleg menet közben, főleg a végén. **Ez** mindig valamivel jár! A jó hozzáállásodat, a jó gondolkozásmódodat, a jó mentalitást meg kell tudnod őrizni. Nem szabad megengedned senkinek és semminek azt, hogy téged az eredeti elkötelezettségéből kizökkentsen, sőt **inkább** egyre mélyebbre kell, **hogya** kerüljél ebben az elkötelezettségben. Ez egy döntés a szívedben, az elmédben, hogy alázatosan elfogadod az Ő hívását.

Honnan tudod, honnan ismered fel, hogyan jöhetsz rá, hogy neked szolgáló szíved van, vagy nem? Jézusnak szolgáló szíve volt, ugye? Ő igazán beletett mindent, amit lehetett, és példát mutatott, hogy hogyan kell, és hogyan lehet szolgálni. Hogyan lehet olyan szívem, mint Jézusnak? Hogyan lehet olyan szívem, mint Dávidnak? Aki Isten szíve szerint való ember – így írja le őt a Zsoltárok **könyve**. Számtalan módja van. Az egyik módja az, hogy **megtudd, szolgáló szíved van-e, hogy megvizsgálod**, hogyan reagálsz akkor, amikor úgy bánnak veled, mint egy szolgálóval. Hogyan reagálsz arra, amikor úgy bánnak veled, és úgy viselkednek veled, mint egy szolgálóval? Ezt a „szolga” szót nem szeretjük, a „szolgát”, az olyan fennköltebb. A szolgát az jó, **ministry**: elől vagyok, és szolgáló. Ennek jobb csengése van, mint annak a szónak, hogy „szolga”. Mit csinál a szolgáló? Szolgál. Hogyha egy szolgáló szolgál, akkor szolgál. Hogy reagálsz arra, ha úgy bánnak veled, úgy szólnak hozzád, úgy viselkednek veled, mint egy szolgálóval? Ez is elárulja azt, hogy milyen szolgáló szíved van. Hajlandó vagy-e megalázni magad, és azt mondani, hogy: **Igen, én az Urat szolgálom**. Vagy azt mondod, hogy: **Mit képzelsz te, hogy engem leszolgálj? Én nem akarok lenni, nem akarok lenni a gyülekezetben! Húsz éve idejárom. Mit képzelsz te, hogy én szolgáló vagyok? Én szolgáló vagyok!** Annyira nagyon sok mindent elárul ez az embereknek a szívéről.

Tudod, a szád, a szavaid elárulnak téged. Nem lehet elbújni Isten elől. Én nem látok bele a szívedbe, de Ő lát téged. Vannak szellemi emberek, akik érzékelik, meghallják ezt, hogy **a te** szíved melyik irányba dobban. Elmondja, hogy a szíved milyen állapotban van. Elmondja, hogy a szíved mennyire – jó értelemben – lealacsonyított, illetve alázatos állapotban van akkor, amikor úgy bánnak veled, mint egy szolgálóval.

Egy másik módja annak, hogy megvizsgálod, milyen a szíved, **hogya** hogyan reagálsz arra, amikor valaki mást jobban elismernek, mint téged. Ha valaki mást jobban felemelnek, mint téged, ha valaki mást jobban dicsérnek, mint téged, ha valaki más megkapja azt az előléptetést, jutalmat, vagy bármiféle elismerést, amit te nem kapsz meg, de úgy gondoltad, hogy az neked jár. Hogyan reagálsz erre? Csak beszélsz a Filippi 2,4–7-ről, vagy meg is éled, hogy annak okáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is? Aki önmagát megalázta, szolgai formát vett fel, engedelmes volt a halálig. A halálig volt engedelmes! A legvégsőig engedelmes volt! Te meddig vagy hajlandó elmenni az engedelmességben? Ó, megbántottak, megsértettek, megaláztak, nehogy már ezután én szolgáló **legyek!** Meddig vagy hajlandó elmenni az alázatban? Jézus a keresztfáig elment. A halálig elment. Annyira nagyon sok mindent elárul a szívedről az, ahogy viselkedsz, ahogy beszélsz, ahogy szólsz, mert te is elárulod magad, mint ahogy én.

Amikor leteszed a saját motivációidat, amikor leteszed a saját vágyaidat, a saját szándékaidat, a saját szívednek a teljességét, az elvárásaidat, az elhívásodat, az ajándékaidat, a múltadat, a jelenedet, a jövődet, és azt mondod: **Uram, mindenem a Tiéd, mindenem a Tiéd!** Akkor a szívedben egy alázatos ember vagy, **ha** ezt nem csak mondod, hanem komolyan is gondold, és komolyan, a szívedből teszed. Akik így, alacsonyan járnak, és az orruk nem magasban van, azokat tudja Isten **Szelleme** betölteni az Ő különleges jelenlétével. Mi az, amire igazán szükséged van, ha nem Istennek a jelenlétére, mint ahogy énekeltük **is** itt az előbb. Nincs semmi más, ami fontosabb lenne a számodra. Azt gondold, hogy: **Ó, nem, nekem most arra van szükségem, hogy az albérletet ki tudjam fizetni, nekem most arra van szükségem, hogy ételt tudjak tenni a gyerek elé hétvégén! Vagy szükségem van munkahelyre, szükségem van autóra, szükségem van egy új fűnyíróra, és lehetne sorolni, hogy mi mindenre van szükségem**

van. Ezek a szükségek valóságok és reálisak, és rendben van, hogy szükséged van ezekre, de van valami, ami e fölött áll, amiből mindez neked könnyedén előjöhet. Ez pedig Isten jelenléte, az Ő kenete. Mert az Ő kenete az, amire szükséged van. Ez a legfontosabb vágyad kellene, hogy legyen az életben. Persze, az Ő jelenlétében vannak a kérdéseidre a válaszok. Az Ő kenete az, ami megolajozza az életedet. Ha nincs kenet, akkor szárazságban vagy. Amikor Ő megolajoz téged, akkor könnyen jön minden.

Hadd mondjak el neked egy mondatot zárójelben, főleg a kritikusoknak: a kenetet követi a pénz. Ha felkent vagy, akkor anyagiak fognak hozzád jönni. Nem egyenes arányban! És ne értsen senki félre, nehogy valaki valami tévtant adjon a számba, amit én nem is mondtam! Nem erről van szó! Arról beszélek, hogy Istennek a jelenlétében minden szükséged betöltetik, amire szükséged van. Nem azt prédikálom, hogyha felkent vagy, akkor multimilliárdos leszel, és három részvénytársaság lesz a neveden a következő évben. Nem erről beszélek! Hanem arról beszélek, hogy több lesz neked, mint amire szükséged van. Ez a gazdagság! Van, akinek arra van szüksége, hogy havonta legalább három millió forint bevétele legyen, mert kétmillió csak a kiadása. Neked lehet, hogy nincs erre szükséged. Vannak olyan cégek, ahol naponta ennyi a kiadás. Kinek mire van szüksége, Isten meg tudja azt adni. Isten akarja ezt neked adni. Ő mindig a szíved hitére válaszol. Halleluja!

Miért van olyan sok száraz keresztény, vagy száraz szolgáló? Mert túl magasan hordják az orrukat, és túl magasan járatják az útjaikat. Akik meghajolnak, megalázzák magukat, azokat Isten felmagasztalja.

Lukács 22,26–27.

26. De ti nem úgy: hanem aki legnagyobb köztetek, olyan legyen, mint aki legkisebb; és aki fő, mint aki szolgál.

27. Mert melyik nagyobb, az-é, aki asztalnál ül, vagy aki szolgál? Nemde aki asztalnál ül? De én köztetek olyan vagyok, mint aki szolgál.

Ki a nagyobb? – Jézus fölteszi a kérdést. – Aki az asztalnál ül, vagy aki szolgál? Ő mondja meg a választ, hogy: Az a nagyobb, aki az asztalnál ül. De én tiközöttetek olyan vagyok, mint aki szolgál. Érted ezt? Hogy aki mindeneket teremtett, akinek hódol az ég és a föld, aki igazán méltó a dicséretre és a hódolatra, akinek a szava tartja fenn a mindenséget, aki a kezdet és a vég, aki az Alfa és az Ómega, Ő azt mondja, hogy: Azért jöttem, hogy szolgáljalak téged! Hogy szolgáljak neked. Jézust azt mondja, hogy azért jöttem, hogy szolgáljalak téged. Benned mi a válaszreakció erre?

Mi a szolgálat egyébként? Ha bele kellene foglalni egy sablonba, így mondhatnánk: egy önzetlen magatartás, bizonyos jó cselekedetek Isten és az emberek felé. Önzetlenül jól tenni másokkal, másokat magad fölé emelni. Ezt csak te tudod megtenni! Senki nem képes arra, hogy megtegye helyetted. Nem tudja megtenni helyetted édesanyád, édesapád, a pásztorod, a házastársad. Az elhívásod egyedi, és csak a te felelősséged az, hogy mihez kezdesz vele. Csak a te felelősséged ez! Egyetlen emberre sem mutogathatsz, ha nem töltöd be az elhívásodat. Ha nem töltöd be a küldetésed, akkor senkire nem mutogathatsz, hogy: Őmiatta nem tudtam betölteni! Ha te engedelmes vagy, akkor be fogod tölteni a sorsodat. Ha kell, Isten egy új sorsot teremt a te számodra, de betöltöd azt. Készülj fel rá, hogy lesz lehetőséged áldozatot hozni Jézusért! Feláldozhatod a szabadidődet, a pihenő idődet, a kényelmedet, a pénzedet, a nyugalmaidat. És ami különbséget tesz a szolgáló szívé, és a nem szolgáló szívé keresztény között az, hogy valakik erre hajlandóak, mások pedig nem, mert mindig a könnyebbik utat választják. Mindig azt választják, hogy hogyan lehet mismásolni, hogyan lehet a kerülőutat járni. Mint ahogy a focistának meg van adva, hogy a pálya körül kell futni az edzésen, de ha az edző nem figyel oda, akkor levágja a sarkot. Én is ezt csináltam, amikor fociztam. Tudom, és nem volt jó, hogy így csináltam.

Nem arról van szó, hogy bárkit vádolnánk, vagy ütnénk, hogy: Te nem vagy jó! Hanem arról van szó, hogy amit jól csinálsz, abban lehet fejlődni, és lehet növekedni. Sokkal többet

lehet még változni jó irányban előre, mint amit eddig változtál. Ha valami **nem helyes**, nem jó, kiigazíthatod magadat, az útjaidat, és a hozzáállásodat. A te döntésed, a te választásod. Sokan erre nem hajlandóak, mert úgy végzik a szolgálatot, mint egy hobbit. **Ha** van rá időm, akkor csinálom. **Ha** van hozzá kedvem, akkor csinálom. **Ha** megengedhetem magamnak, akkor csinálom. **Ha** nem kerül nekem erőfeszítésbe, akkor megcsinálom. Ez nem a szolgáltató szívnak a hozzáállása! Ez nem az a mentalitás, ami Jézusban volt! Ez nem az a hozzáállás, amiben Jézus élt, és szolgált, amit Ő példaként bemutatott nekünk. **Ha** nem kerül nekem erőfeszitésembe, és különösebben nem kell semmi pluszt hozzátennem, akkor megcsinálom. Mint egy hobbit. **Hogyha** van időm, akkor elmegyek, ha nincs időm, akkor sajnálom, hogy nem tudtam elmenni. A szolgálat egy hivatástudattal jár. Ezt a szót hallottad már bizonyára, amikor hallottál rendőrt, ápolót, tűzoltót, katasztrófa védelmist, vagy egy bűvárt beszélni arról, hogy amit ő csinál, azt hivatástudatból végzi, és nem úgy tekint rá, mint egy megélhetési forrásra.

Szolgálni Krisztus Testében – akár pénzt kap érte az ember, akár nem, sohasem az ember saját választása. Vagy Isten hívott el téged arra, vagy pedig nem hívott el téged arra. **Te** nem helyezheted magad hivatalba, szolgálatba. Nem lehet a lelkeszséget, a szolgálatot úgy tekinteni, mint egy alternatívát, mint egy megélhetési forrást, hogy: vagy dolgozom itt, vagy dolgozom ott, **azt** választom, amelyiket akarom. **Munkahelyet** választhatsz azt, amit akarsz, bármilyen szakmát, a te dolgod, de a szolgálatot vagy Isten adja. **Vagy** elhív téged, vagy nem hív el téged. **Te** nem tudod magadat elhívni, mert te nem tudod magadat fölkenni arra. Érted ezt? Ez egy nagyon fontos dolog! **Ha** Isten nem hívott el valahova, akkor ne csináld! Ne erőltesd! Igeileg teljesen korrekt dolog az, hogyha van valamilyen hiány, szükség, és szükség van segítő kézre, akkor oda segítsél **be**, és segíts ott egy hetet, egy hónapot, vagy egy fél évet, rendben van. **De** ez nem jelenti feltétlenül azt, hogy ez a te szolgálati helyed. A szolgálati helyed az, amire Isten téged elhívott, ahova Isten téged kiküldött. Érted ezt?

Néha az emberek úgy gondolják, hogy: **Hát, ez** nem olyan megbecsült, nem olyan látványos, nem olyan szép, nem olyan tisztességes, nem olyan megfizetett dolog ez, amit nekem most itt felajánlottak! **Hát** akkor ezt most nem csinálom! Valami jobban fizető állás nincs véletlenül? Már el is árultad magad. Mert a hivatástudatban, a küldetéstudatban benne van az, hogy nem az motivál, hogy mit kapsz érte, hanem az motivál, hogy te mit adhatsz, hogy mi az, amit **nyújthatsz** a másik felé. Kiírtam a szótárból a **hivatástudat jelentését**: foglalkozáshoz, munkához fűződő belső elkötelezettség, odaadás, a javadalmazástól független motiváció.

Nem azt mondja, hogy nincs javadalmazás, nem azt mondja, hogy nincs fizetés, nem azt mondja, hogy nincs semmiféle jutalom, vagy megbecsülés, hanem azt mondja, hogy a motiváció nem ettől függ. **Le** lehet mérni a szolgáltató szíveket akkor, **ha** elveszünk az anyagi juttatást, hogy utána milyen lesz a hozzáállás. Huszonegy éve vagyok vállalkozó, cégem van, emberekkel dolgoztam mindig is, és megfigyeltem az évek alatt, hogy akiben megvan az, hogy tenni akar, hogy csinálni akarja, annak az anyagi juttatás egy plusz bónusz, és lehet vele motiválni. **De** akit csak a pénz érdekel, azt nem lehet pénzzel motiválni, mert semmi nem lesz elég utána. Volt egy kollégám, aki kőművesként dolgozott a cégemben, Lacinak hívják, és volt az évnek egy bizonyos szakasza, amikor rendszeresen elkéredzkedett egy héten egyszer vagy kétszer a munkaidő vége előtt egy órával. **Ugyanis** akrobatikus rock and rollt oktatott kisiskolásoknak. **Sokszor** beszéltünk erről, és én szívesen elengedtem, mert azt mondta, hogy neki annyira fontos, hogy ezt csinálhassa, számára ez annyira értékes, és annyira élvezi, hogy gyerekekkel foglalkozik, versenyekre jár, önkormányzati ünnepségeken is szerepelnek, **hogy** ha nem kapna érte egy forintot sem, akkor is csinálná. Mindig hozzátette: **Ezt** azért a főnökömnek nem mondom el! **De** többször **is** mondta, hogy ő **ezt** akkor is csinálná, ha nem kapna érte egy forintot sem. Neki is szüksége van **pénzre**, hogy a számlái ki legyenek fizetve, neki is vannak gyermekei, akiket etetni, ruházni kell, felesége van, neki is szüksége van arra,

hogy anyagi forrásai legyenek. De ezt mondta, hogy akkor is csinálná, ha nem kapna érte egy forintot sem. Ez az én szememben egy olyan érték, ami megfizethetetlen. Halleluja!

Ezen kívül, amiről ma beszéltem, sok más jellembeli követelmény is van egy jó szolgálóval kapcsolatban. De senki sem úgy kezd, hogy kimegy a kertbe tavasszal, és már az érett gyümölcsöket szedi a fáról, hanem megvan a gyümölcstermésnek az ideje, megvan az ideje a vetésnek, megvan az ideje az aratásnak, és menet közben is kell egy két dolgot tenni. Úgyhogy hagyj időt magadnak, és hagyj időt másoknak is, hogy beérjenek! Isten látja már benned azt, amit esetleg te még nem látsz magadban. Látja benned az odaszántat, látja benned az elkötelezetett, látja benned azt, aki megalázza magát. Istennek hite van benned! Lehet, hogy sokkal nagyobb hite van benned, mint neked saját magadban, vagy amilyen hitem van nekem benned. Amen. Dicsérjük az Urat!

Ezek után felteszem a kérdést: ki jön el a jövő héten délután? Sok munka van, sok kézre van szükség, sok minden van előttünk, amiben fejlődnünk és növekednünk kell. Isten lesz az – mert most is Ő az –, aki ebben segít bennünket. Nem a saját elképzeléseink után akarunk menni, mert Ő mondta, hogy: Nálam nélkül semmit sem cselekedhetek! Van egy igesor, de nem olvasom fel, csak felírtam ide az igehelyeket, amely arról a jutalomról szól, amit Isten ad, vagy kijelent az Ő szolgálóinak. A Példabeszédek 11,8 arról ír, hogy van valamilyen valóságos jutalma azoknak, akik szolgálják Őt. Az Efézus 6,8-ban azt olvassuk, hogy bárki bármi jót cselekszik, jutalmat kap érte. A Filippi 3,14-ben Pál apostol nagyon ismert és szeretett Igéjében azt olvassuk, hogy ami mögöttem van, elfelejtem, ami előttem van, nekidőlök, a felülről való elhívásom jutalmáért. Kolosse 3,23-24-ben az Úrnak tedd, és az Úrtól vedd, és várd az örökségednek jutalmát. A 2János 1,8-ban teljes jutalomról van szó.

Ha rákérdezel, hogy mik ezek a jutalmak, őszintén mondom neked, hogy nem tudok mindenről neked beszámolni, mert az örökkévaló jutalommal majd akkor szembesülünk, amikor megállunk ott. Valamilyen szinten már most ezt elkezdjük, és élünk ebben az örökségben, amit ajándékba kaptunk, de hogy milyen jutalmakat kapunk és hogyan, pontosan én sem látok mindent, nem is tudok mindent, és idő előtt nem is akarom megtudni. Dicsérjük az Úr Jézust! Istvánnal egyeztettünk, hogy ha úgy érzed most a szívedben, hogy elhívásod van szolgálatra, szeretnél a szolgálatodban megerősödni, felgerjedni, gyere előre most, és szeretnénk rád tenni a kezünket így együtt, és az Úr megerősíti azt, ami a szívedben van, és felgerjeszti mindazt, ami benned van. Gyertek bátran!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

